

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 226



Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

56 tomas
2013 m. rugpjūčio 3 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
IV <i>Pranešimai</i>		
EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI		
Europos Sąjungos Teisingumo Teismas		
2013/C 226/01	Paskutinis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i> skelbiamas leidinys OL C 215, 2013 7 27	1
V <i>Nuomonės</i>		
TEISINĖS PROCEDŪROS		
Teisingumo Teismas		
2013/C 226/02	Nuomonė C-1/13: Pagal SESV 218 straipsnio 11 dalį Europos Komisijos paduotas prašymas pateikti nuomonę	2
2013/C 226/03	Byla C-112/13: 2013 m. kovo 8 d. <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>A prieš B ir kt.</i>	2
2013/C 226/04	Byla C-275/13: 2013 m. gegužės 21 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Elcogás, S.A. prieš Administración del Estado ir Iberdrola, S.A.</i>	2
2013/C 226/05	Byla C-280/13: 2013 m. gegužės 22 d. <i>Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Barclays Bank S.A. prieš Sara Sánchez García ir Alejandro Chacón Barrera</i>	3

LT

Kaina:
3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2013/C 226/06	Byla C-281/13 P: 2013 m. gegužės 22 d. <i>Lord Inglewood ir kt.</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. kovo 13 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-229/11 ir T-276/11, <i>Lord Inglewood ir kt. prieš Parlamentą</i>	3
2013/C 226/07	Byla C-295/13: 2013 m. gegužės 28 d. <i>Landgericht Darmstadt</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Advokatas H. (G.T. GmbH įmonės bankroto administratorius) prieš H. K.</i> ...	4
2013/C 226/08	Byla C-299/13: 2013 m. gegužės 30 d. <i>Grondwettelijk Hof</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Isabelle Gielen prieš Ministerraad</i>	5
2013/C 226/09	Byla C-300/13: 2013 m. gegužės 30 d. <i>Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 1</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Ayuntamiento de Benferri prieš Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU</i>	5
2013/C 226/10	Byla C-302/13: 2013 m. birželio 3 d. <i>Augstākās tiesas Senāts</i> (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>bankrutuojanti AB flyLAL-Lithuanian Airlines prieš VAB Starptautiską lidosta Riga, AB Air Baltic Corporation</i>	6
2013/C 226/11	Byla C-312/13: 2013 m. birželio 7 d. <i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Claudiu Roșu prieš Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală</i>	7
2013/C 226/12	Byla C-313/13: 2013 m. birželio 7 d. <i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală prieš Cătălin Ienciu</i>	7
2013/C 226/13	Byla C-317/13: 2013 m. birželio 7 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Parlamentas prieš Europos Sąjungos Tarybą</i>	7
2013/C 226/14	Byla C-320/13: 2013 m. birželio 12 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija prieš Lenkijos Respubliką</i>	8
2013/C 226/15	Byla C-321/13: 2013 m. birželio 11 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija prieš Belgijos Karalystę</i>	8
2013/C 226/16	Byla C-322/13: 2013 m. birželio 13 d. <i>Tribunale di Bolzano</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Ulrike Elfriede Grauel Rüffer prieš Katerina Pokorná</i>	9
2013/C 226/17	Byla C-327/13: 2013 m. birželio 17 d. <i>Cour d'appel de Bruxelles</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Burgo Group SpA prieš likviduojamą Illochroma SA, Jérôme Theetten, veikiantį kaip bendrovės Illochroma SA likvidatorius</i>	9
2013/C 226/18	Byla C-333/13: 2013 m. birželio 19 d. <i>Sozialgericht Leipzig</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Elisabeta Dano, Florin Dano prieš Jobcenter Leipzig</i>	9
Bendrasis Teismas		
2013/C 226/19	Byla T-276/13: 2013 m. gegužės 15 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Growth Energy ir Renewable Fuels Association prieš Tarybą</i>	11



IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS

(2013/C 226/01)

Paskutinis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbiamas leidinys

OL C 215, 2013 7 27

Skelbti leidiniai:

OL C 207, 2013 7 20

OL C 189, 2013 6 29

OL C 178, 2013 6 22

OL C 171, 2013 6 15

OL C 164, 2013 6 8

OL C 156, 2013 6 1

Šiuos tekstus galite rasti adresu:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

Pagal SESV 218 straipsnio 11 dalį Europos Komisijos paduotas prašymas pateikti nuomonę

(Nuomonė C-1/13)

(2013/C 226/02)

*Proceso kalba: visos oficialiosios kalbos***Prašymą pateikusi šalis**

Europos Komisija, atstovaujama F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët

Teisingumo Teismui pateikti klausimai

Ar trečiosios šalies prisijungimo prie 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų priėmimas patenka į Sąjungos išimtinės kompetencijos sritį?

2013 m. kovo 8 d. Oberster Gerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje A prieš B ir kt.

(Byla C-112/13)

(2013/C 226/03)

*Proceso kalba: vokiečių***Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas**

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Atsakovas ir kasatorius: A

Ieškovai ir kitos kasacinio proceso šalys: B ir kt.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, remiantis Europos teisėje įtvirtintu „ekvivalentiškumo principu“, įgyvendinant Europos Sąjungos teisę proceso

sistemoje, kurioje bylas iš esmės nagrinėjantys bendrosios kompetencijos teismai nors ir turi patikrinti, ar įstatymai neprieštarauja Konstitucijai, tačiau jiems neleidžiama apskritai panaikinti įstatymų, tai paliekant specialiai sudarytam Konstituciniam teismui, darytina išvada, kad bendrosios kompetencijos teismai tais atvejais, kai įstatymu pažeidžiamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis, vykstant procesui turi kreiptis ir į Konstitucinį teismą, kad šis bendrai panaikintų įstatymą, o ne tik netaikyti įstatymo konkrečiu atveju?

2. Ar Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo draudžiama procesinė norma, pagal kurią tarptautinės jurisdikcijos neturintis teismas paskiria šalies, kurios gyvenamoji vieta negali būti nustatyta, kuratorių, dėl kurio „atvykimo“ teismas tuomet privalomai įgytų tarptautinę jurisdikciją?

3. Ar 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo⁽¹⁾ 24 straipsnį reikia aiškinti taip, kad „atsakovo atvykimas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, yra tik tuomet, kai atitinkamą procesinį veiksmą atliko pats atsakovas arba jo įgaliotas atstovas, ar taip be apribojimų yra ir pagal atitinkamos valstybės narės teisę paskirto kuratoriaus atveju?

⁽¹⁾ OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42.

2013 m. gegužės 21 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Elcogás, S.A. prieš Administración del Estado ir Iberdrola, S.A.

(Byla C-275/13)

(2013/C 226/04)

*Proceso kalba: ispanų***Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas**

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Elcogás, S.A.*

Atsakovės: *Administración del Estado ir Iberdrola, S.A.*

Prejudicinis klausimas

Ar pagal SESV 107 straipsnio 1 dalies aiškinimą, taip pat Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su šia nuostata (ypač bylose C-379/98⁽¹⁾ ir C-206/06⁽²⁾) priimtus sprendimus), „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių <...> suteikta pagalba“ galima laikyti metines sumas, mokamas bendrovei *Elcogás* kaip konkretaus elektros energijos generavimo įrenginio savininkei pagal nepaprastuosius gyvybingumo užtikrinimo planus, kuriuos Ministrų taryba patvirtino jos naudai, kai gaunamos sumos priskiriamos bendrai „elektros sistemos nuolatinių sąnaudų“ kategorijai, o šias sąnaudas apmoka visi naudotojai ir jos pervedamos elektros sektoriaus įmonėms po to, kai *Comisión Nacional de Energía* jas patvirtina vadovaudamasi iš anksto įstatyme nustatytais kriterijais ir nesinaudodama jokia diskrecija?

⁽¹⁾ Rink. p. I-2099, 2001.

⁽²⁾ Rink. p. I-5497, 2008.

2013 m. gegužės 22 d. Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Barclays Bank S.A. prieš Sara Sánchez García ir Alejandro Chacón Barrera*

(Byla C-280/13)

(2013/C 226/05)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Barclays Bank S.A.*

Atsakovai: *Sara Sánchez García ir Alejandro Chacón Barrera*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB⁽¹⁾ dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais ir Sąjungos teisės principus, būtent vartotojų apsaugos ir sutarties pusiausvyros principus reikia aiškinti taip, kad jais draudžiami hipoteką reglamentuojantys Ispanijos teisės aktai, kuriuose numatyta, kad hipotekos kreditorius gali reikalauti padidinti garantijos vertę, kai hipoteka įkeisto nekilnojamojo turto vertė sumažėja 20 %, tačiau juose nenurodyta, kad vykstant išieškojimo iš hipoteką įkeisto turto procedūrai vartotojas (skolininkas, bylos šalis), prieš kurį nukreiptas išieškojimas, tuo atveju, kai minėta vertė padidėja, galėtų reikalauti persvarstyti tokią nustatytą vertę bent CPK⁽²⁾

671 straipsnyje numatyto tikslu, kai per laikotarpį nuo hipotekos sudarymo iki priverstinio išieškojimo iš hipoteką įkeisto turto šio turto vertė padidėja tokia pačia ar didesne procentine dalimi?

- Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais ir Sąjungos teisės principus, būtent vartotojų apsaugos ir sutarties pusiausvyros principus reikia aiškinti taip, kad jais draudžiamos išieškojimą iš hipoteką įkeisto turto reglamentuojančios Ispanijos teisės normos, kuriose numatyta, kad ieškoti prašantis kreditorius hipoteką įkeistą nekilnojamąjį turtą gali išigyti už 50 % (dabar 60 %) jo nustatytos vertės, o tai reiškia, kad vartotojas (skolininkas, bylos šalis) nepagrįstai praranda 50 % (dabar 40 %) tokios nustatytos vertės?
- Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais ir Sąjungos teisės principus, būtent vartotojų apsaugos ir sutarties pusiausvyros principus reikia aiškinti taip, kad teisėmis piktnaudžiaujama ir nepagrįstai praturtėjama tuo atveju, kai hipoteką įkeistą nekilnojamąjį turtą įsigijęs už 50 % (dabar — 60 %) nustatytos turto vertės išieškoti prašantis kreditorius reikalauja išieškoti likusią dalį, kad būtų gražinta visa skola, nepaisant to, kad nustatyta turto vertė ir (arba) reali įgyto turto vertė didesnė už turimą gražinti skolą, nors pagal nacionalines procesines normas tai daryti leidžiama?
- Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais ir Sąjungos teisės principus, būtent vartotojų apsaugos ir sutarties pusiausvyros principus reikia aiškinti taip, kad įgijus hipoteką įkeistą turtą pagal nustatytą vertę ir (arba) realią vertę, kuri didesnė už visą hipoteką užtikrintą skolą, turi būti taikomas CPK 570 straipsnis vietoj CPK 579 ir 671 straipsnių, ir dėl to reikia laikyti, kad su išieškoti prašančiu kreditoriumi buvo visiškai atsiskaityta?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

⁽²⁾ Civilinio proceso kodeksas.

2013 m. gegužės 22 d. Lord Inglewood ir kt. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. kovo 13 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-229/11 ir T-276/11, Lord Inglewood ir kt. prieš Parlamentą

(Byla C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantai: *Lord Inglewood* ir kt., atstovaujami advokatų S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas

Kita proceso šalis: Europos Parlamentas

Apeliantų reikalavimai

— Nuspręsti

— panaikinti 2013 m. kovo 13 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimą *Lord Inglewood ir kt. prieš Parlamentą* (sujungtos bylos T-229/11 ir T-276/11).

— Išnagrinėti bylą iš naujo ir nuspręsti:

— pripažinti neteisėtu Europos Parlamento biuro sprendimą padidinti pensinų amžių nuo 60 iki 63 metų ir panaikinti galimybę mokėti pensiją anksčiau laiko arba dalį pensijos kaip vienkartinę išmoką,

— panaikinti ginčijamus sprendimus,

— priteisti iš Europos Parlamento bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantai pateikė apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimo, kuriuo šis atmetė jų ieškinį dėl Europos Parlamento sprendimų atsisakyti mokėti jiems papildomą savanoriškai sukauptą pensiją anksčiau laiko, sulaukus 60 metų arba dalį šios pensijos kaip vienkartinę išmoką panaikinimo.

Pirma, apeliantai nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes ginčijamais sprendimais pažeidžiamos jų įgytos teisės arba teisės, už kurias dar turi būti atsiskaitoma pagal jų įsidarbinimo momentu nustatytas sąlygas, su kuriomis jie sutiko.

Antra, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė ieškinio pagrindą, susijusį su Parlamento narių statuto 27 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes šioje nuostatoje numatyta, kad visos įgytos arba įgyjamos teisės yra išsaugomos. 2009 m. balandžio 1 d. sprendimu pažeidžiamos apeliantų įgytos teisės, t. y. teisė prašyti mokėti pensiją anksčiau laiko arba nuspręsti gauti pensiją sulaukus 60 metų ir dalį jos gauti kaip vienkartinę išmoką.

Trečia, Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Parlamento narių statutą netaikomas, nes jis įsigaliojo po bendrai taikomo 2009 m. balandžio 1 d. sprendimo, tačiau individualiai taikomi sprendimai, dėl kurių pareikštas ieškinys, įsigaliojo po šios datos.

Ketvirta, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė ieškinio pagrindą, susijusį su vienodo požiūrio principo pažeidimu,

nors apeliantai galėjo pagrįstai tikėtis, kad pensiją gaus tokiomis sąlygomis, kokios buvo nustatytos ir taikytos didžiąją dalį laikotarpio, kol jie mokėjo įmokas, arba jų išėjimo iš tarnybos dieną, kaip ir asmenys, kuriems taikytos nukrypstančios nuostatos, t. y. tie, kurie vis dar ėjo savo pareigas ir sulaukė 60 metų prieš tai, kai 2009 m. liepos 14 d. įsigaliojo 2009 m. balandžio 1 d. sprendimas.

Galiausiai Bendrasis teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė ieškinio pagrindą, susijusį su proporcingumo principo pažeidimu, konstatavęs, kad tik 10 % apdraustųjų patyrė finansų krizės padarinius ir laikino fondo, kuris buvo pasmerktas išnykti, prognozuojamas pasekmes.

2013 m. gegužės 28 d. Landgericht Darmstadt (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Advokatas H. (G.T. GmbH įmonės bankroto administratorius) prieš H. K.

(Byla C-295/13)

(2013/C 226/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Darmstadt

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Advokatas H. (G.T. GmbH įmonės bankroto administratorius)

Atsakovas: H. K.

Prejudiciniai klausimai

dėl Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo⁽¹⁾ (toliau — Lugano II konvencija) 1 straipsnio 2 dalies b punkto, 5 straipsnio 1 punkto a papunkčio, 5 straipsnio 1 punkto b papunkčio ir 5 straipsnio 3 punkto bei 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos Reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų⁽²⁾ (toliau — Reglamentas Nr. 1346/2000) 3 straipsnio 1 dalies išaiškinimo:

1. Ar valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta bankroto byla skolininkei, teismai turi jurisdikciją bankroto byloje nagrinėti bankroto administratoriaus ieškinį, kurį šis pareiškė skolininkės direktoriui dėl mokėjimų, atliktų po to, kai bendrovė tapo nemokia ar buvo pripažinta įsiskolinusia, grąžinimo?

2. Ar valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta bankroto byla skolininkei, teismai turi jurisdikciją bankroto byloje nagrinėti bankroto administratoriaus ieškinį, kurį šis pareiškė skolininkės direktoriui dėl mokėjimų, atliktų po to, kai bendrovė tapo nemokia ar buvo pripažinta išskolinusia, grąžinimo, jei direktoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta yra ne Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje, o Lugano II konvencijos susitariančioje šalyje?

3. Ar pirmajame klausime nurodytam ieškiniui taikoma Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalis?

4. Jei Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalis netaikoma pirmajame klausime nurodytam ieškiniui ir (arba) su šiuo klausimu susijusios teismo jurisdikcijos taisyklės netaikomos direktoriui, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra Lugano II konvencijos susitariančioje šalyje:

ar ši byla yra bankroto, nemokių bendrovių arba kitų juridinių asmenų likvidavimo byla, kaip tai suprantama pagal Lugano II konvencijos 1 straipsnio 2 dalies b punktą?

5. Jei į ketvirtąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

a) Ar valstybės narės, kurioje yra skolininkės registruota buveinė, teismas pagal Lugano II konvencijos 5 straipsnio 1 punkto a papunktį turi jurisdikciją nagrinėti pirmajame klausime nurodytą ieškinį?

a) Ar pirmajame klausime nurodyto ieškinio dalykas yra reikalavimas, kilęs iš sutarties, kaip tai suprantama pagal Lugano II konvencijos 5 straipsnio 1 punkto a papunktį?

β) Ar pirmajame klausime nurodyto ieškinio dalykas yra reikalavimas, kilęs iš paslaugų teikimo sutarties, kaip tai suprantama pagal Lugano II konvencijos 5 straipsnio 1 punkto b papunktį?

b) Ar pirmajame klausime nurodyto ieškinio dalykas susijęs su civilinės teisės pažeidimu, deliktu arba kvazideliktu, arba su reikalavimais, kurie kilę dėl tokio pažeidimo ir dėl kurių gali būti iškelta byla, kaip tai suprantama pagal Lugano II konvencijos 5 straipsnio 3 punktą?

(¹) OL L 147, 2009, p. 5

(²) OL L 160, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 191

2013 m. gegužės 30 d. Grondwettelijk Hof (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Isabelle Gielen prieš Ministerraad

(Byla C-299/13)

(2013/C 226/08)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Grondwettelijk Hof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Isabelle Gielen

Atsakovė: Ministerraad

Prejudicinis klausimas

Ar 2008 m. Tarybos direktyvos 2008/7/EB (¹) dėl netiesioginių mokesčių, taikomų kapitalo pritraukimui, 5 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad ja draudžiama nustatyti mokestį už įstatyme numatytą pareikštinių vertybinių popierių pakeitimą į vardinius arba nematerialius vertybinius popierius ir — jeigu atsakymas teigiamas — ar tokį mokestį galima pagrįsti šios direktyvos 6 straipsniu?

(¹) OL L 46, p. 11.

2013 m. gegužės 30 d. Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 1 (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ayuntamiento de Benferri prieš Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Byla C-300/13)

(2013/C 226/09)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 1

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Ayuntamiento de Benferri

Atsakovės: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 85/337⁽¹⁾ su pakeitimais, padarytais Direktyva 97/11⁽²⁾, I priedo 20 punkto formuluotę „antžeminių elektros perdavimo linijų tiesimas, kai įtampa aukštesnė nei (arba lygi) 220 kV ir linijos ilgesnės nei 15 km“, reikia aiškinti taip, kad vieninteliai elektros perdavimo įrenginiai, kuriuos ji apima, yra šias dvi sąlygas atitinkančios antžeminės linijos?

2. Ar Direktyvos 85/337 su pakeitimais, padarytais Direktyva 97/11, II priedo 3 punkto b papunkčio formuluotę „<...> elektros energijos perdavimas antžeminiiais tinklais“ reikia aiškinti taip, kad vieninteliai elektros energijos perdavimo įrenginiai, kuriuos ji apima, yra antžeminės linijos?

Jei atsakymas būtų neigiamas:

3. Ar Direktyvos 85/337 II priedo 3 punkto b papunkčio formuluotę „<...> elektros energijos perdavimas antžeminiiais tinklais“ reikia aiškinti kaip apimančią transformatorinės pastotės?

4. Ar Direktyvos 85/337 II priedo 3 punkto b papunkčio formuluotę „<...> elektros energijos perdavimas antžeminiiais tinklais“ reikia aiškinti kaip apimančią transformatorinės pastotės nepaisant to, kad jų statyba ar didinimas vykdomas pagal projektą, neapimančią antžeminės linijos statybos?

⁽¹⁾ 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 175, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 248).

⁽²⁾ 1997 m. kovo 3 d. Tarybos direktyva 97/11/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 73, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 3 t., p. 151).

2013 m. birželio 3 d. Augstākās tiesas Senāts (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje bankrutuojanti AB flyLAL-Lithuanian Airlines prieš VAB Starptautiskā lidosta Riga, AB Air Baltic Corporation

(Byla C-302/13)

(2013/C 226/10)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākās tiesas Senāts

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: bankrutuojanti AB flyLAL-Lithuanian Airlines

Kitos kasacinio proceso šalys: VAB Starptautiskā lidosta Riga, AB Air Baltic Corporation

Prejudiciniai klausimai

1. Ar byla, kurioje ieškovė prašo atlyginti žalą ir pripažinti, kad atsakovės veiksmai, būtent draudžiamo susitarimo sudarymas ir piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi, buvo neteisėti, ir kuri pagrįsta kitos valstybės narės visuotinai taikomų norminių aktų taikymu, turi būti pripažinta civiline ar komercine byla, kaip tai suprantama pagal reglamentą⁽¹⁾, atsižvelgiant į tai, kad draudžiami susitarimai yra niekiniai, ir, be to, normos priėmimas yra viešosios teisės reglamentuojama valstybės veikla (*acte iure imperii*), kuriai taikomas valstybės jurisdikcijos imunitetas nuo kitos valstybės teismų?

2. Teigiamo atsakymo į pirmąjį klausimą atveju (tai yra civilinė ar komercinė byla, kaip tai suprantama pagal reglamentą), ar galima laikyti, kad ieškiniu dėl „žalos atlyginimo“ pradamas teismo procesas, kurio dalykas yra bendrovės organų sprendimų galiojimas, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 22 straipsnio 2 dalį, ir tuo remiantis pagal jo 35 straipsnio 1 dalį leidžiama atsisakyti pripažinti sprendimą?

3. Ar tuo atveju, kai siekiama, kad būtų pripažintas sprendimas taikyti laikinąsias apsaugos priemones valstybės, kurioje siekiama jį pripažinti, teismas privalo patikrinti, ar egzistuoja reglamento 35 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės, jeigu ieškiniu dėl žalos atlyginimo dalykas patenka į reglamento 22 straipsnio (išimtinė kompetencija) 2 dalies taikymo sritį?

4. Ar viešosios tvarkos sąlyga, numatyta reglamento 34 straipsnio 1 dalyje, gali būti aiškinama taip, kad sprendimo taikyti laikinąsias apsaugos priemones pripažinimas prieštarauja valstybės narės viešajai tvarkai, jeigu, pirma, pagrindinis argumentas, pagrindžiantis laikinųjų apsaugos priemonių taikymą, yra ieškinyje nurodyta didelė suma, kuri nebuvo pagrįsta ir motyvuotai apskaičiuota, ir, antra, tuo atveju, jei šis sprendimas būtų pripažintas ir vykdomas, atsakovės patirtų nuostolių, kurių, jei ieškinyje dėl žalos atlyginimo būtų atmetas, nebūtų galima susigražinti iš ieškovės, bankrutuojančios komercinės bendrovės, dėl ko galiausiai būtų pakenkta valstybės, kurioje siekiama pripažinti sprendimą, ekonominiams interesams bei saugumui, atsižvelgiant į tai, kad Latvijos Respublikai priklauso 100 % oro uosto „Ryga“ ir 52,6 % AB Air Baltic Corporation akcijų?

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42).

2013 m. birželio 7 d. Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Claudiu Roșu prieš Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

(Byla C-312/13)

(2013/C 226/11)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Curtea de Apel Alba Iulia

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Claudiu Roșu

Kita proceso šalis: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Prejudicinis klausimas

Ar tuo atveju, kai pardavėjo statusas pakeičiamas į PVM mokėtojo statusą, o sutarties šalių nustatytas atlygis už nekilnojamojo turto tiekimą (tiekimą kainą) neapima jokios nuorodos į PVM, Tarybos direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ 73 ir 78 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad apmokestinamoji vertė reiškia:

a) šalių nustatytą atlygį už turto tiekimą (turto tiekimo kainą) atėmus PVM, ar

b) šalių sutartą atlygį už turto tiekimą (turto tiekimo kainą)?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2013 m. birželio 7 d. Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală prieš Cătălin Ienciu

(Byla C-313/13)

(2013/C 226/12)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Curtea de Apel Alba Iulia

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Kita proceso šalis: Cătălin Ienciu

Prejudicinis klausimas

Ar tuo atveju, kai pardavėjo statusas pakeičiamas į PVM mokėtojo statusą, o sutarties šalių nustatytas atlygis už nekilnojamojo turto tiekimą (tiekimą kainą) neapima jokios nuorodos į PVM, Tarybos direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ 73 ir 78 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad apmokestinamoji vertė reiškia:

a) šalių nustatytą atlygį už turto tiekimą (turto tiekimo kainą) atėmus PVM, ar

b) šalių sutartą atlygį už turto tiekimą (turto tiekimo kainą)?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2013 m. birželio 7 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Parlamentas prieš Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-317/13)

(2013/C 226/13)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Europos Parlamentas, atstovaujama F. Drexler, A. Caiola ir M. Pencheva

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Ieškovo reikalavimai

— Panaikinti 2013 m. kovo 7 d. Tarybos sprendimą 2013/129/ES dėl 4-metilamfetamino kontrolės priemonių⁽¹⁾.

— Palikti galioti Tarybos sprendimo 2013/129/ES padarinius tol, kol jis bus pakeistas nauju tinkama forma priimtu sprendimu.

— Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmiausia Parlamentas primena, kad ginčijamo sprendimo preambulėje daroma nuoroda į šiuos teisinius pagrindus: 2005 m. gegužės 10 d. Tarybos sprendimą 2005/387/TVR, dėl keitimosi informacija apie naujas psichoaktyvias medžiagas, jų rizikos įvertinimo ir kontrolės⁽²⁾ ir Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo. Tuo remdamasis Parlamentas daro išvadą, kad Taryba tiesiogiai taiko anksčiau galiojusios redakcijos Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnio 2 dalies c punktą.

Ieškiniui dėl panaikinimo pagrįsti Parlamentas nurodo du pagrindus:

Pirma, Parlamentas tvirtina, kad Taryba savo sprendimą pagrindė anksčiau galiojusios redakcijos ESS 34 straipsnio 2 dalies c punktu, kuris įsigaliojus Lisabonos sutarčiai panaikintas. Todėl ginčijamas sprendimas pagrįstas vien Sprendimu 2005/387/TVR, o jis yra antrinis teisinis pagrindas ir todėl neteisėtas.

Antra ir atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Parlamentas mano, kad buvo padaryti esminiai sprendimo priėmimo procesiniai pažeidimai. Pirma, jei būtų taikytinas ESS 34 straipsnio 2 dalies c punktas, prieš priimant ginčijamą sprendimą būtų reikėję pasikonsultuoti su Parlamentu, kaip tai numatyta ES 39 straipsnio 1 dalyje. Tačiau Parlamento teigimu, taip nebuvo padaryta. Antra, jei būtų pripažinta, kad taikytinos Lisabonos sutarties nuostatos, Parlamentas sprendimo priėmimo procedūroje turėjo dalyvauti pagal SESV 83 straipsnio 1 dalį. Kadangi tiek vienu, tiek kitu atveju Parlamentas nebuvo įtrauktas į ginčijamo sprendimo priėmimo procedūrą, buvo padarytas esminis procesinis pažeidimas.

Galiausiai, tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nuspręstu panaikinti ginčijamą sprendimą, Parlamentas mano, kad vadovaujantis SESV 264 straipsnio antra pastraipa reikia palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius tol, kol jis bus pakeistas nauju tinkama forma priimtu aktu.

⁽¹⁾ OL L 72, p. 11.

⁽²⁾ OL L 127, p. 32.

2013 m. birželio 12 d. pareikštas ieškinytis byloje Europos Komisija prieš Lenkijos Respubliką

(Byla C-320/13)

(2013/C 226/14)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Hetsch ir K. Herrmann

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad nepriėmusi visų 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančią bei vėliau panaikinančią Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB⁽¹⁾, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju nepranešusi apie juos Komisijai, Lenkijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalį;
- dėl pareigos pranešti Komisijai apie Direktyvos 2009/28/EB įgyvendinimo priemonės pažeidimo įpareigoti Lenkijos Respubliką pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį mokėti periodinę 133 228,80 EUR dydžio baudą už kiekvieną dieną nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo dienos,
- priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti direktyvą 2009/28/EB baigėsi 2010 m. gruodžio 5 d.

⁽¹⁾ OL L 140, p. 16.

2013 m. birželio 11 d. pareikštas ieškinytis byloje Europos Komisija prieš Belgijos Karalystę

(Byla C-321/13)

(2013/C 226/15)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama J. Hottiaux ir N. Yerrell

Atsakovė: Belgijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

- pripažinti, kad nepriėmusi įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų įgyvendinti 2010 m. rugsėjo 2 d. Komisijos direktyvą 2010/61/ES, kuria Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais priedai pirmąjį kartą priderinami prie mokslo ir technikos pažangos⁽¹⁾, arba bet kuriuo atveju nepranešusi apie juos Komisijai, Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalį;

— priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti 2010 m. rugsėjo 2 d. Komisijos direktyvą 2010/61/ES baigėsi 2011 m. birželio 30 d.

(¹) OL L 233, p. 27.

2013 m. birželio 13 d. Tribunale di Bolzano (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Ulrike Elfriede Grauel Rüffer prieš Katerina Pokorná*

(Byla C-322/13)

(2013/C 226/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Bolzano

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Atsakovė: Katerina Pokorná

Prejudicinis klausimas

Ar SESV 18 ir 21 straipsniai aiškintini taip, kad pagal juos draudžiama taikyti tokias nacionalinės teisės nuostatas, kaip antai ginčijamos šiuo atveju, pagal kurias teisė vartoti vokiečių kalbą Bolcano provincijos teismų nagrinėjamos civilinėse bylose suteikiama tik Bolcano provincijoje reziduojantiems Italijos Respublikos piliečiams, bet ne kitų ES valstybių narių piliečiams, neatsižvelgiant į tai, ar jie reziduoja Bolcano provincijoje?

2013 m. birželio 17 d. Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Burgo Group SpA prieš likviduojamą Illochroma SA, Jérôme Theetten, veikiantį kaip bendrovės Illochroma SA likvidatorius*

(Byla C-327/13)

(2013/C 226/17)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Burgo Group SpA*

Kitos proceso šalys: likviduojama *Illochroma SA*, Jérôme Theetten, veikiantis kaip bendrovės *Illochroma SA* likvidatorius

Prejudiciniai klausimai

Ar [2000 m. gegužės 29 d.] Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų (¹), konkrečiai kalbant, jo 3, 16, 27, 28 ir 29 straipsniai, turi būti aiškinamas taip, kad:

- 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta „įmonė“ turi būti suprantama kaip skolininko, kuriam iškelta pagrindinė byla, filialas ir draudžia, tuo pat metu likviduojant kelias tai pačiai grupei priklausančias bendroves, tokioms bendrovėms iškelti šalutinę bylą valstybėje narėje, kurioje yra jų registruota buveinė, nes jos turi juridinio asmens statusą?
- asmuo ar institucija, įgalioti pateikti pareiškimą dėl šalutinės bylos iškėlimo, privalo nuolat gyventi arba turėti registruotą buveinę valstybės narės teismo, kuriam pateiktas pareiškimas dėl tokios bylos iškėlimo, teritorijoje ar ši teisė turi būti suteikta visiems Sąjungos piliečiams, jei jie įrodo teisės ryšio su atitinkama įmone buvimą?
- kadangi pagrindinė bankroto byla yra likvidavimo byla, šalutinė bankroto byla įmonei gali būti iškelta, tik jei ji atitinka reikalingumo kriterijus, kuriuos savo nuožiūra nustatytų valstybės narės teismas, kuriam pateiktas pareiškimas iškelti šalutinę bylą?

(¹) OL L 160, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 191.

2013 m. birželio 19 d. Sozialgericht Leipzig (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Elisabeta Dano, Florin Dano prieš Jobcenter Leipzig*

(Byla C-333/13)

(2013/C 226/18)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sozialgericht Leipzig

Pagrindinės bylos šalys

Pareiškėjai: *Elisabeta Dano, Florin Dano*

Atsakovas: Jobcenter Leipzig

Prejudiciniai klausimai

1. Ar į Reglamento Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ 4 straipsnio taikymo asmenims sritį patenka ir asmenys, norintys gauti ne socialinio draudimo teisėje numatytas išmokas arba išmokas šeimai, nurodytas Reglamento 3 straipsnio 1 dalyje, o neįmokines išmokas, kaip jos suprantamos pagal Reglamento 3 straipsnio 3 dalį ir 70 straipsnį?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsniu valstybėms narėms užkertamas kelias visiškai arba iš dalies nesuteikti nepasiturintiems asmenims teisės gauti tokias išmokas, kokios suteikiamos tokioje pačioje padėtyje esantiems savo šalies piliečiams, siekiant, kad nebūtų nepagrįstai naudojamosi pragyvenimo lygį užtikrinančiomis neįmokinėmis socialinėmis išmokomis, kaip jos suprantamos pagal reglamento 70 straipsnį?
3. Jei atsakymai į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų teigiami: ar valstybėms narėms pagal a) SESV 18 straipsnį ir (arba) b) SESV 20 straipsnio 2 dalies antro sakinio a punktą, taikomus kartu su SESV 20 straipsnio 2 dalies trečiu sakiniu ir Direktyvos 2004/38 ⁽²⁾ 24 straipsnio 2 dalimi, užker-

tamas kelias visiškai arba iš dalies nesuteikti nepasiturintiems asmenims teisės gauti tokias išmokas, kokios suteikiamos tokioje pačioje padėtyje esantiems savo šalies piliečiams, siekiant, kad nebūtų nepagrįstai naudojamosi pragyvenimo lygį užtikrinančiomis neįmokinėmis socialinėmis išmokomis, kaip jos suprantamos pagal reglamento 70 straipsnį?

4. Jei į minėtus klausimus būtų atsakyta, kad dalinis teisės nesuteikimas gauti pragyvenimą užtikrinančias išmokas atitinka Europos teisę: ar Sąjungos piliečiams ne didelio reikalingumo atvejais suteikiant neįmokines pragyvenimo lygį užtikrinančias išmokas galima skirti tik grįžimui į kilmės valstybę reikiamas lėšas, ar pagal Pagrindinių teisių chartijos 1, 20 ir 51 straipsnį reikalaujama skirti papildomų išmokų, sudarančių galimybę nuolat gyventi šalyje?

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72).

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46).

BENDRASIS TEISMAS

2013 m. gegužės 15 d. pareikštas ieškinys byloje *Growth Energy ir Renewable Fuels Association prieš Tarybą*

(Byla T-276/13)

(2013/C 226/19)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovės: *Growth Energy* (Vašingtonas, Jungtinės Valstijos), *Renewable Fuels Association* (Vašingtonas, Jungtinės Valstijos), atstovaujamos advokato P. Vander Schueren

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti 2013 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 157/2013, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanoliiui nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 49, 2013 2 22, p. 10), kiek jis susijęs su ieškovėmis ir jų nariais; ir

— priteisti iš Tarybos ieškovių patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamos ieškinį ieškovės remiasi dešimčia pagrindų.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija pažeidė pagrindinį reglamentą, pasirinkusi muitą šalies mastu ir atsisakiusi apskaičiuoti individualų antidempingo muitą, nepaisant to, kad ji turėjo visa reikiamą informaciją tai padaryti. Šiuo klausimu ieškovės pažymi, kad Komisija padarė akivaizdžią reikšmingų aplinkybių vertinimo klaidą, teisės klaidą, nenurodė savo išvadų motyvų, pažeidė rūpestingumo pareigą ir ieškovių teisę į gynybą bei teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių principą.

2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisijai nepatikslinus eksporto kainos apskaičiuojant dempingo

skirtumą, nes ji nepatiksline padidindama atitinkamo maišytojo mišinių eksporto kainų, padaryta akivaizdi reikšmingų faktinių aplinkybių vertinimo klaida ir teisės klaida.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė akivaizdžią reikšmingų faktinių aplinkybių vertinimo klaidą ir pažeidė pagrindinį reglamentą bei nediskriminavimo principą, pervertinusi bioetanolio iš Jungtinių Valstijų importo kiekius ir šio importo nevertinusi panašiai kaip ir tų pačių produktų importo iš trečiųjų valstybių.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir pažeidė pagrindinį reglamentą, kai atliko žalos skirtumo apskaičiavimą.

5. Penktasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir pažeidė pagrindinį reglamentą, pagrindusi materialinės žalos nustatymą Sąjungos pramone, kuri negamina panašaus produkto, ir apibrėžusi Sąjungos pramonę prieš apibrėždama panašų produktą.

6. Šeštasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ginčijamas reglamentas turi trūkumų, nes yra priimtas padarius akivaizdžių vertinimo klaidų ir teisės klaidų, kadangi jame nurodyta materialinė žala nustatyta remiantis atrinktais Sąjungos gamintojais, kurie neatstovauja Sąjungos pramonei.

7. Septintasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nusprendusi, kad kitos materialinės žalos priežastys nepažeidžia priežastinio ryšio tarp nurodyto importo ir tariamos žalos Sąjungos pramonei.

8. Aštuntasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Taryba padarė teisės klaidą ir pažeidė proporcingumo principą, nustatiusi antidempingo priemones, kurios nėra būtinos.

9. Devintasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė teisės klaidų ir pažeidė gero administravimo bei nediskriminavimo principus, nusprendusi, kad Jungtinių Valstijų kilmės bioetanolio tyrimas buvo pagrįstas tinkamu skundu, nors jis neatitinka pagrindiniame reglamente nustatytų reikalavimų.

10. Dešimtasias ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė daug ieškovių teisės į gynybą pažeidimų ir nenurodė

ginčijamo reglamento priėmimo motyvų, nes galutinėje informacijoje, kuria jis pagrįstas, nėra esminių faktų ir argumentų dėl galutinių priemonių nustatymo. Komisija taip pat pakeitė priemonių galiojimo laikotarpį, nenurodžiusi motyvų, neleidusi ieškovėms susipažinti su nekonfidencialiais duomenimis laiku ir nesuteikusi pakankamai laiko ieškovėms pateikti pastabas dėl galutinės informacijos.

2013 m. gegužės 15 d. pareikštas ieškinys byloje *Marquis Energy prieš Tarybą*

(Byla T-277/13)

(2013/C 226/20)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Marquis Energy LLC* (Henepinas, Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokato P. Vander Schueren

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti 2013 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 157/2013, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanoliiui nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 49, 2013 2 22, p. 10), kiek jis susijęs su ieškove; ir

— priteisti iš Tarybos ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi dešimčia pagrindų.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija pažeidė pagrindinį reglamentą, pasirinkusi muitą šalies mastu ir atsisakiusi apskaičiuoti individualų antidempingo muitą, nepaisant to, kad ji turėjo visa reikiamą informaciją tai padaryti. Šiuo klausimu ieškovė pažymi, kad Komisija padarė akivaizdžią reikšmingų aplinkybių vertinimo klaidą,

teisės klaidą, nenurodė savo išvadų motyvų, pažeidė rūpestingumo pareigą ir ieškovės teisę į gynybą bei teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių principą.

2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisijai nepatikslingus eksporto kainos apskaičiuojant dempingo skirtumą, nes ji nepatikslingo padidindama atitinkamo maišytojo mišinių eksporto kainų, padaryta akivaizdi reikšmingų faktinių aplinkybių vertinimo klaida ir teisės klaida.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė akivaizdžią reikšmingų faktinių aplinkybių vertinimo klaidą ir pažeidė pagrindinį reglamentą bei nediskriminavimo principą, pervertinusi bioetanolio iš Jungtinių Valstijų importo kiekius ir šio importo nevertinusi panašiai kaip ir tų pačių produktų importo iš trečiųjų valstybių.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir pažeidė pagrindinį reglamentą, kai atliko žalos skirtumo apskaičiavimą.

5. Penktasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir pažeidė pagrindinį reglamentą, pagrindusi materialinės žalos nustatymą Sąjungos pramone, kuri negamina panašaus produkto, ir apibrėžusi Sąjungos pramonę prieš apibrėždama panašų produktą.

6. Šeštasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ginčijamas reglamentas turi trūkumų, nes yra priimtas padarius akivaizdžių vertinimo klaidų ir teisės klaidų, kadangi jame nurodyta materialinė žala nustatyta remiantis atrinktais Sąjungos gamintojais, kurie neatstovauja Sąjungos pramonei.

7. Septintasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nusprendusi, kad kitos materialinės žalos priežastys nepažeidžia priežastinio ryšio tarp nurodyto importo ir tariamos žalos Sąjungos pramonei.

8. Aštuntasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Taryba padarė teisės klaidą ir pažeidė proporcingumo principą, nustačiusi antidempingo priemones, kurios nėra būtinos.

9. Devintasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė teisės klaidų ir pažeidė gero administravimo bei nediskriminavimo principus, nusprendusi, kad Jungtinių Valstijų kilmės bioetanolio tyrimas buvo pagrįstas tinkamu skundu, nors jis neatitinka pagrindiniame reglamente nustatytų reikalavimų.

10. Dešimtas ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisija padarė daug ieškovo teisės į gynybą pažeidimų ir nenurodė ginčijamo reglamento priėmimo motyvų, nes galutinėje informacijoje, kuria jis pagrįstas, nėra esminių faktų ir argumentų dėl galutinių priemonių nustatymo. Komisija taip pat pakeitė priemonių galiojimo laikotarpį, nenurodžiusi motyvų, neleidusi ieškovei susipažinti su nekonfidencialiais duomenimis laiku ir nesuteikusi pakankamai laiko ieškovei pateikti pastabas dėl galutinės informacijos.

2013 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys byloje *Ledra Advertising prieš Komisiją ir ECB*

(Byla T-289/13)

(2013/C 226/21)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Ledra Advertising Ltd* (Nikosija, Kipras), atstovaujama solitoriaus C. Paschalides ir advokato A. Paschalides

Atsakovai: Europos Centrinis Bankas ir Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- priteisti 958 920 EUR žalos atlyginimą, nes pagal 2013 m. balandžio 26 d. Kipro ir atsakovų pasirašytą susitarimo memorandumą būtinose sąlygose, nustatytose 1.23–1.27 punktuose, įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas pakankamai rimtas viršesnių teisės normų, ginančių privačių asmenų teises, pažeidimas, t. y. pažeistas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnis ir Europos žmogaus teisių konvencijos 11-ojo protokolo 1 straipsnis,
- panaikinti atitinkamas sąlygas ir nurodyti skubiai peržiūrėti Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutarties (ESM sutartis) 14–18 straipsniuose nurodytus finansinės pagalbos instrumentus pagal tos sutarties 19 straipsnį ir juos pakeisti atsižvelgiant į Bendrojo Teismo sprendimą taip, kad jis būtų įvykdytas, ir
- jeigu nebūtų patenkintas pirmasis ieškinio pagrindas, kuriuo reikalaujama atlyginti žalą, dėl to, kad būtų panaikintos atitinkamos sąlygos, priteisti žalos atlyginimą dėl SESV 263 straipsnio pažeidimo.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad taikytinose susitarimo memorandumo sąlygose įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas „pakankamai rimtas viršesnės teisės normos, ginančios privačių asmenų teises, pažeidimas“⁽¹⁾, nes:
 - minėta norma yra viršesnė todėl, kad ji įtvirtinta Chartijoje ir EŽTK,
 - atsakovai pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį ir ES sutarties 6 straipsnio 2 dalį yra įpareigoti paisyti ir laikytis Chartija ir EŽTK užtikrinamų teisių ir
 - banko indėliai yra nuosavybė, kaip ji suprantama pagal Chartijos 17 straipsnį ir EŽTK 11-ojo protokolo 1 straipsnį.
2. Antruoju ieškinio pagrindu teigiama, kad minėti pažeidimai vertinant bendrai yra tokie dideli, kad sudaro pakankamai rimtą viršesnės teisės normos pažeidimą, nes:
 - tuo metu, kai buvo nusavinti ieškovo banko indėliai, *acquis* nebuvo įtvirtinta „įstatymo numatytų sąlygų“, reglamentuojančių banko indėlių nusavinimą, priešingai nei reikalaujama pagal Chartiją ir protokolą,
 - ieškovo indėliai buvo nusavinti nesilaikant reikalavimo „laiku ir teisingai [atlyginti]“, priešingai nei nustatyta Chartijos 17 straipsnyje ir protokolo 1 straipsnyje,
 - indėlių nusavinimas yra *prima facie* neteisėtas, nebent „remiantis proporcingumo principu, <...> [jis būtinas] ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba [reikalingas] kitų teisėms ir laisvėms“⁽²⁾;
 - vertinant bendrąjį interesą pagal Chartijos 17 straipsnį ir protokolo 1 straipsnį nebuvo atsižvelgta į konkuruojantį bendrąjį interesą trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiu užkirsti kelią panikai ir bankų apgulčiai,
 - tikslas buvo ne pakenkti Kipriui arba jį nubausti, o jam ir euro zonai padėti teikiant stabilumo paramą ir taip pagerinant, o ne destabilizuojant finansų įstaigų padėtį bei ekonominį gyvybingumą, ir

— įsikišimas nebuvo proporcingas teisėtam tikslui, kadangi 2012 m. ESM sutarties 3 straipsniu iš tikrųjų buvo siekiama „sutelkti finansinius išteklius ir laikantis griežtų sąlygų <...> savo narėms, kurios yra susidūrusios ar joms iškilo pavojus susidurti su sunkiomis finansavimosi problemomis, teikti paramą stabilumui, jei tai būtina išsaugoti euro zonos kaip visumos ir jos valstybių narių finansinį stabilumą“, neparalyžiuojant ekonomikos.

3. Trečiuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad nebuvo būtina arba proporcinga nusavinti ieškovės indėlius.
4. Ketvirtuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad būtent dėl atsakovų buvo nusavinti ieškovės banko indėliai, nes jeigu nebūtų buvęs padarytas pakankamai rimtas pažeidimas, ieškovės banko indėliai būtų buvę apsaugoti jos teisėmis, užtikrinamomis Chartija ir protokolu, todėl ieškovės nuostoliai buvo pakankamai tiesioginiai ir prognozuojami.
5. Penktuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad jeigu išdėstyti argumentai yra pagrįsti, atitinkamos sąlygos turi būti panaikintos nepaisant to, kad jos skirtos Kiprui, nes jos yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su ieškove, kadangi atitinkamomis sąlygomis ir jų įgyvendinimo būdu pažeidžiama Sutartis ir (arba) jos įgyvendinamoji teisės norma ir (arba) — jeigu bus nustatyta, kad nusavinus ieškovės banko indėlius buvo pažeista teisė, nusižengiant ES sutarties 6 straipsnio 1 daliai — viršyti įgaliojimai.

⁽¹⁾ Žr. 1971 m. gruodžio 2 d. Sprendimą *Zuckerfabrik Schoepfenstedt prieš Tarybą*, 5/71, Rink. p. I-975.

⁽²⁾ Chartijos 52 straipsnio 1 dalis.

2013 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys byloje *CMBG prieš Komisiją ir ECB*

(Byla T-290/13)

(2013/C 226/22)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *CMBG Ltd* (Tortola, Didžiosios Britanijos Mergelių Salos), atstovaujama solisitoriaus C. Paschalides ir advokato A. Paschalides

Atsakovai: Europos Centrinis Bankas ir Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- priteisti 1 999 121,60 EUR žalos atlyginimą, nes pagal 2013 m. balandžio 26 d. Kipro ir atsakovų pasirašytą susitarimo memorandumą būtinos sąlygose, nustatytose 1.23–1.27 punktuose, įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas pakankamai rimtas viršesnių teisės normų, ginančių privačių asmenų teises, pažeidimas, t. y. pažeistas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnis ir Europos žmogaus teisių konvencijos 1-ojo protokolo 1 straipsnis,
- panaikinti atitinkamas sąlygas ir nurodyti skubiai peržiūrėti Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutarties (ESM sutartis) 14–18 straipsniuose nurodytus finansinės pagalbos instrumentus pagal tos sutarties 19 straipsnį ir juos pakeisti atsižvelgiant į Bendrojo Teismo sprendimą taip, kad jis būtų įvykdytas, ir
- jeigu nebūtų patenkintas pirmasis ieškinio pagrindas, kuriuo reikalaujama atlyginti žalą, dėl to, kad būtų panaikintos atitinkamos sąlygos, priteisti žalos atlyginimą dėl SESV 263 straipsnio pažeidimo.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad taikytinose susitarimo memorandumo sąlygose įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas „pakankamai rimtas viršesnės teisės normos, ginančios privačių asmenų teises, pažeidimas“⁽¹⁾, nes:
 - minėta norma yra viršesnė todėl, kad ji įtvirtinta Chartijoje ir EŽTK,
 - atsakovai pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį ir ES sutarties 6 straipsnio 2 dalį yra įpareigoti paisyti ir laikytis Chartija ir EŽTK užtikrinamų teisių ir
 - banko indėliai yra nuosavybė, kaip ji suprantama pagal Chartijos 17 straipsnį ir EŽTK 1-ojo protokolo 1 straipsnį.

2. Antruoju ieškinio pagrindu teigiama, kad minėti pažeidimai vertinant bendrai yra tokie dideli, kad sudaro pakankamai rimtą viršesnės teisės normos pažeidimą, nes:

— tuo metu, kai buvo nusavinti ieškovės banko indėliai, *acquis* nebuvo įtvirtinta „įstatymo numatytų sąlygų“, reglamentuojančių banko indėlių nusavinimą, priešingai nei reikalaujama pagal Chartiją ir protokolą,

— ieškovės indėliai buvo nusavinti nesilaikant reikalavimo „laiku ir teisingai [atlyginti]“, priešingai nei nustatyta Chartijos 17 straipsnyje ir protokolo 1 straipsnyje,

— indėlių nusavinimas yra *prima facie* neteisėtas, nebent „remiantis proporcingumo principu, <...> [jis būtinas] ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba [reikalingas] kitų teisėms ir laisvėms“⁽²⁾;

— vertinant bendrąjį interesą pagal Chartijos 17 straipsnį ir protokolo 1 straipsnį nebuvo atsižvelgta į konkuruojantį bendrąjį interesą trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiu užkirsti kelią panikai ir bankų apgulčiai,

— tikslas buvo ne pakenkti Kiprui arba jį nubausti, o jam ir euro zonai padėti teikiant stabilumo paramą ir taip pagerinant, o ne destabilizuojant finansų įstaigų padėtį bei ekonominę gyvybingumą, ir

— įsikišimas nebuvo proporcingas teisėtam tikslui, kadangi 2012 m. ESM sutarties 3 straipsniu iš tikrųjų buvo siekiama „sutelkti finansinius išteklius ir laikantis griežtų sąlygų <...> savo narėms, kurios yra susidūrusios ar joms iškilo pavojus susidurti su sunkiomis finansavimosi problemomis, teikti paramą stabilumui, jei tai būtina išsaugoti euro zonos kaip visumos ir jos valstybių narių finansinį stabilumą“, neparayžiuojant ekonomikos.

3. Trečiuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad nebuvo būtina arba proporcinga nusavinti ieškovės indėlius.

4. Ketvirtuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad būtent dėl atsakovų buvo nusavinti ieškovės banko indėliai, nes jeigu nebūtų buvęs padarytas pakankamai rimtas pažeidimas,

ieškovės banko indėliai būtų buvę apsaugoti jos teisėmis, užtikrinamomis Chartija ir protokolu, todėl ieškovės nuostoliai buvo pakankamai tiesioginiai ir prognozuojami.

5. Penktuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad jeigu išdėstyti argumentai yra pagrįsti, atitinkamos sąlygos turi būti panaikintos nepaisant to, kad jos skirtos Kiprui, nes jos yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su ieškove, kadangi atitinkamomis sąlygomis ir jų įgyvendinimo būdu pažeidžiama Sutartis ir (arba) jos įgyvendinamoji teisės norma ir (arba) — jeigu bus nustatyta, kad nusavinus ieškovės banko indėlius buvo pažeista teisė, nusižengiant ES sutarties 6 straipsnio 1 daliai — viršyti įgaliojimai.

⁽¹⁾ Žr. 1971 m. gruodžio 2 d. Sprendimą *Zuckerfabrik Schoepfenstedt prieš Tarybą*, 5/71, Rink. p. I-975.

⁽²⁾ Chartijos 52 straipsnio 1 dalis.

2013 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys byloje *Eleftheriou ir Papachristofi prieš Komisiją ir ECB*

(Byla T-291/13)

(2013/C 226/23)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovai: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Kipras), Eleni Eleftheriou (Dherynia) ir Lilia Papachristofi (Dherynia), atstovaujami solistoriaus C. Paschalides ir advokato A. Paschalides

Atsakovai: Europos Centrinis Bankas ir Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

— priteisti 347 520,68 GBP žalos atlyginimą, nes pagal 2013 m. balandžio 26 d. Kipro ir atsakovų pasirašytą susitarimo memorandumą būtinose sąlygose, nustatytose 1.23–1.27 punktuose, įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas pakankamai rimtas viršesnių teisės normų, ginančių privačių asmenų teises, pažeidimas, t. y. pažeistas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnis ir Europos žmogaus teisių konvencijos 1-ojo protokolo 1 straipsnis,

- panaikinti atitinkamas sąlygas ir nurodyti skubiai peržiūrėti Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutarties (ESM sutartis) 14–18 straipsniuose nurodytus finansinės pagalbos instrumentus pagal tos sutarties 19 straipsnį ir juos pakeisti atsižvelgiant į Bendrojo Teismo sprendimą taip, kad jis būtų įvykdytas, ir
- jeigu nebūtų patenkintas pirmasis ieškinio pagrindas, kuriuo reikalaujama atlyginti žalą, dėl to, kad būtų panaikintos atitinkamos sąlygos, priteisti žalos atlyginimą dėl SESV 263 straipsnio pažeidimo.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad taikytinose susitarimo memorandumo sąlygose įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas „pakankamai rimtas viršesnės teisės normos, ginančios privačių asmenų teises, pažeidimas“⁽¹⁾, nes:
 - minėta norma yra viršesnė todėl, kad ji įtvirtinta Chartijoje ir EŽTK,
 - atsakovai pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį ir ES sutarties 6 straipsnio 2 dalį yra įpareigoti paisyti ir laikytis Chartija ir EŽTK užtikrinamų teisių ir
 - banko indėliai yra nuosavybė, kaip ji suprantama pagal Chartijos 17 straipsnį ir EŽTK 1-ojo protokolo 1 straipsnį.
2. Antruoju ieškinio pagrindu teigiama, kad minėti pažeidimai vertinant bendrai yra tokie dideli, kad sudaro pakankamai rimtą viršesnės teisės normos pažeidimą, nes:
 - tuo metu, kai buvo nusavinti ieškovų banko indėliai, *acquis* nebuvo įtvirtinta „įstatymo numatytų sąlygų“, reglamentuojančių banko indėlių nusavinimą, priešingai nei reikalaujama pagal Chartiją ir protokolą,
 - ieškovų indėliai buvo nusavinti nesilaikant reikalavimo „laiku ir teisingai [atlyginti]“, priešingai nei nustatyta Chartijos 17 straipsnyje ir protokolo 1 straipsnyje,
 - indėlių nusavinimas yra *prima facie* neteisėtas, nebent „remiantis proporcingumo principu, <...> [jis būtinas] ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba [reikalingas] kitų teisėms ir laisvėms“⁽²⁾;
 - vertinant bendrąjį interesą pagal Chartijos 17 straipsnį ir protokolo 1 straipsnį nebuvo atsižvelgta į konkuruojantį bendrąjį interesą trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiu užkirsti kelią panikai ir bankų apgulčiai,
 - tikslas buvo ne pakenkti Kiprui arba jį nubausti, o jam ir euro zonai padėti teikiant stabilumo paramą ir taip pagerinant, o ne destabilizuojant finansų įstaigų padėtį bei ekonominį gyvybingumą, ir
 - įsikišimas nebuvo proporcingas teisėtam tikslui, kadangi 2012 m. ESM sutarties 3 straipsniu iš tikrųjų buvo siekiama „sutelkti finansinius išteklius ir laikantis griežtų sąlygų <...> savo narėms, kurios yra susidūrusios ar joms iškilo pavojus susidurti su sunkiomis finansavimosi problemomis, teikti paramą stabilumui, jei tai būtina išsaugoti euro zonos kaip visumos ir jos valstybių narių finansinį stabilumą“, neparalyžiuojant ekonomikos.
3. Trečiuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad nebuvo būtina arba proporcinga nusavinti ieškovų indėlius.
4. Ketvirtuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad būtent dėl atsakovų buvo nusavinti ieškovų banko indėliai, nes jeigu nebūtų buvęs padarytas pakankamai rimtas pažeidimas, ieškovų banko indėliai būtų buvę apsaugoti jų teisėmis, užtikrinamomis Chartija ir protokolu, todėl ieškovų nuostoliai buvo pakankamai tiesioginiai ir prognozuojami.
5. Penktuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad jeigu išdėstyti argumentai yra pagrįsti, atitinkamos sąlygos turi būti panaikintos nepaisant to, kad jos skirtos Kiprui, nes jos yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su kiekvienu ieškovu, kadangi atitinkamomis sąlygomis ir jų įgyvendinimo būdu pažeidžiama Sutartis ir (arba) jos įgyvendinamoji teisės norma

ir (arba) — jeigu bus nustatyta, kad nusavinus ieškovo banko indėlius buvo pažeista teisė, nusižengiant ES sutarties 6 straipsnio 1 daliai — viršyti įgaliojimai.

— jeigu nebūtų patenkintas pirmasis ieškinio pagrindas, kuriuo reikalaujama atlyginti žalą, dėl to, kad būtų panaikintos atitinkamos sąlygos, priteisti žalos atlyginimą dėl SESV 263 straipsnio pažeidimo.

(¹) Žr. 1971 m. gruodžio 2 d. Sprendimą *Zuckerfabrik Schoepfenstedt prieš Tarybą*, 5/71, Rink. p. I-975.

(²) Chartijos 52 straipsnio 1 dalis.

2013 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinytis byloje *Evangelou prieš Komisiją ir ECB*

(Byla T-292/13)

(2013/C 226/24)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovai: Christos Evangelou (Derynia, Kipras) ir Yvonne Evangelou (Derynia), atstovaujami solisitoriaus C. Paschalides ir advokato A. Paschalides

Atsakovai: Europos Centrinis Bankas ir Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

— priteisti 1 552 110,64 EUR žalos atlyginimą, nes pagal 2013 m. balandžio 26 d. Kipro ir atsakovų pasirašytą susitarimo memorandumą būtinose sąlygose, nustatytose 1.23–1.27 punktuose, įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas pakankamai rimtas viršesnių teisės normų, ginančių privačių asmenų teises, pažeidimas, t. y. pažeistas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnis ir Europos žmogaus teisių konvencijos 1-ojo protokolo 1 straipsnis,

— panaikinti atitinkamas sąlygas ir nurodyti skubiai peržiūrėti Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutarties (ESM sutartis) 14–18 straipsniuose nurodytus finansinės pagalbos instrumentus pagal tos sutarties 19 straipsnį ir juos pakeisti atsižvelgiant į Bendrojo Teismo sprendimą taip, kad jis būtų įvykdytas, ir

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinių ieškovai remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad taikytinose susitarimo memorandumo sąlygose įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas „pakankamai rimtas viršesnės teisės normos, ginančios privačių asmenų teises, pažeidimas“ (¹), nes:

— minėta norma yra viršesnė todėl, kad ji įtvirtinta Chartijoje ir EŽTK,

— atsakovai pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį ir ES sutarties 6 straipsnio 2 dalį yra įpareigoti paisyti ir laikytis Chartija ir EŽTK užtikrinamų teisių ir

— banko indėliai yra nuosavybė, kaip ji suprantama pagal Chartijos 17 straipsnį ir EŽTK 1-ojo protokolo 1 straipsnį.

2. Antruoju ieškinio pagrindu teigiama, kad minėti pažeidimai vertinant bendrai yra tokie dideli, kad sudaro pakankamai rimtą viršesnės teisės normos pažeidimą, nes:

— tuo metu, kai buvo nusavinti ieškovo banko indėliai, *acquis* nebuvo įtvirtinta „įstatymo numatytų sąlygų“, reglamentuojančių banko indėlių nusavinimą, priešingai nei reikalaujama pagal Chartiją ir protokolą,

— ieškovo indėliai buvo nusavinti nesilaikant reikalavimo „laiku ir teisingai [atlyginti]“, priešingai nei nustatyta Chartijos 17 straipsnyje ir protokolo 1 straipsnyje,

— indėlių nusavinimas yra *prima facie* neteisėtas, nebent „remiantis proporcingumo principu, <...> [jis būtinas] ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba [reikalingas] kitų teisėms ir laisvėms“ (²);

— vertinant bendrąjį interesą pagal Chartijos 17 straipsnį ir protokolo 1 straipsnį nebuvo atsižvelgta į konkuruojantį bendrąjį interesą trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiu užkirsti kelią panikai ir bankų apgulčiai,

— tikslas buvo ne pakenkti Kiprui arba jį nubausti, o jam ir euro zonai padėti teikiant stabilumo paramą ir taip pagerinant, o ne destabilizuojant finansų įstaigų padėtį bei ekonominę gyvybingumą, ir

— įsikišimas nebuvo proporcingas teisėtam tikslui, kadangi 2012 m. ESM sutarties 3 straipsniu iš tikrųjų buvo siekiama „sutelkti finansinius išteklius ir laikantis griežtų sąlygų <...> savo narėms, kurios yra susidūrusios ar joms iškilo pavojus susidurti su sunkiomis finansavimosi problemomis, teikti paramą stabilumui, jei tai būtina išsaugoti euro zonos kaip visumos ir jos valstybių narių finansinį stabilumą“, neparalyžiuojant ekonomikos.

3. Trečiuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad nebuvo būtina arba proporcinga nusavinti ieškovų indėlius.

4. Ketvirtuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad būtent dėl atsakovų buvo nusavinti ieškovų banko indėliai, nes jeigu nebūtų buvęs padarytas pakankamai rimtas pažeidimas, ieškovų banko indėliai būtų buvę apsaugoti jų teisėmis, užtikrinamomis Chartija ir protokolu, todėl ieškovų nuostoliai buvo pakankamai tiesioginiai ir prognozuojami.

5. Penktuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad jeigu išdėstyti argumentai yra pagrįsti, atitinkamos sąlygos turi būti panaikintos nepaisant to, kad jos skirtos Kiprui, nes jos yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su kiekvienu ieškovu, kadangi atitinkamomis sąlygomis ir jų įgyvendinimo būdu pažeidžiama Sutartis ir (arba) jos įgyvendinamoji teisės norma ir (arba) — jeigu bus nustatyta, kad nusavinus ieškovų banko indėlius buvo pažeista teisė, nusižengiant ES sutarties 6 straipsnio 1 daliai — viršyti įgaliojimai.

2013 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys byloje *Theophilou prieš Komisiją ir ECB*

(Byla T-293/13)

(2013/C 226/25)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovai: Christos Theophilou (Nikosija, Kipras) ir Eleni Theophilou (Nikosija), atstovaujami solisitoriaus C. Paschalides ir advokato A. Paschalides

Atsakovai: Europos Centrinis Bankas ir Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

— priteisti 1 583 479 EUR žalos atlyginimą, nes pagal 2013 m. balandžio 26 d. Kipro ir atsakovų pasirašytą susitarimo memorandumą būtinose sąlygose, nustatytose 1.23–1.27 punktuose, įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas pakankamai rimtas viršesnių teisės normų, ginančių privačių asmenų teises, pažeidimas, t. y. pažeistas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnis ir Europos žmogaus teisių konvencijos 1-ojo protokolo 1 straipsnis,

— panaikinti atitinkamas sąlygas ir nurodyti skubiai peržiūrėti Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutarties (ESM sutartis) 14–18 straipsniuose nurodytus finansinės pagalbos instrumentus pagal tos sutarties 19 straipsnį ir juos pakeisti atsižvelgiant į Bendrojo Teismo sprendimą taip, kad jis būtų įvykdytas, ir

— jeigu nebūtų patenkintas pirmasis ieškinio pagrindas, kuriuo reikalaujama atlyginti žalą, dėl to, kad būtų panaikintos atitinkamos sąlygos, priteisti žalos atlyginimą dėl SESV 263 straipsnio pažeidimo.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Griūdami ieškinį ieškovai remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad taikytinose susitarimo memorandumo sąlygose įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas „pakankamai rimtas viršesnės teisės normos, ginančios privačių asmenų teises, pažeidimas“⁽¹⁾, nes:

— minėta norma yra viršesnė todėl, kad ji įtvirtinta Chartijoje ir EŽTK,

⁽¹⁾ Žr. 1971 m. gruodžio 2 d. Sprendimą *Zuckerfabrik Schoepfenstedt prieš Tarybą*, 5/71, Rink. p. I-975.

⁽²⁾ Chartijos 52 straipsnio 1 dalis.

- atsakovai pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį ir ES sutarties 6 straipsnio 2 dalį yra įpareigoti paisyti ir laikytis Chartija ir EŽTK užtikrinamų teisių ir
- banko indėliai yra nuosavybė, kaip ji suprantama pagal Chartijos 17 straipsnį ir EŽTK 1-ojo protokolo 1 straipsnį.
2. Antruoju ieškinio pagrindu teigiama, kad minėti pažeidimai vertinant bendrai yra tokie dideli, kad sudaro pakankamai rimtą viršesnės teisės normos pažeidimą, nes:
- tuo metu, kai buvo nusavinti ieškovų banko indėliai, *acquis* nebuvo įtvirtinta „įstatymo numatytų sąlygų“, reglamentuojančių banko indėlių nusavinimą, priešingai nei reikalaujama pagal Chartiją ir protokolą,
- ieškovų indėliai buvo nusavinti nesilaikant reikalavimo „laiku ir teisingai [atlyginti]“, priešingai nei nustatyta Chartijos 17 straipsnyje ir protokolo 1 straipsnyje,
- indėlių nusavinimas yra *prima facie* neteisėtas, nebent „remiantis proporcingumo principu, <...> [jis būtinas] ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba [reikalingas] kitų teisėms ir laisvėms“ (?);
- vertinant bendrąjį interesą pagal Chartijos 17 straipsnį ir protokolo 1 straipsnį nebuvo atsižvelgta į konkuruojančią bendrąjį interesą trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiu užkirsti kelią panikai ir bankų apgulčiai,
- tikslas buvo ne pakenkti Kiprui arba jį nubausti, o jam ir euro zonai padėti teikiant stabilumo paramą ir taip pagerinant, o ne destabilizuojant finansų įstaigų padėtį bei ekonominę gyvybingumą, ir
- įsikišimas nebuvo proporcingas teisėtam tikslui, kadangi 2012 m. ESM sutarties 3 straipsniu iš tikrųjų buvo siekiama „sutelkti finansinius išteklius ir laikantis griežtų sąlygų <...> savo narėms, kurios yra susidūrusios ar joms iškilo pavojus susidurti su sunkiomis finansavimosi
- problemomis, teikti paramą stabilumui, jei tai būtina išsaugoti euro zonos kaip visumos ir jos valstybių narių finansinį stabilumą“, neparalyžiuojant ekonomikos.
3. Trečiuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad nebuvo būtina arba proporcinga nusavinti ieškovų indėlius.
4. Ketvirtuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad būtent dėl atsakovų buvo nusavinti ieškovų banko indėliai, nes jeigu nebūtų buvęs padarytas pakankamai rimtas pažeidimas, ieškovų banko indėliai būtų buvę apsaugoti jų teisėmis, užtikrinamomis Chartija ir protokolu, todėl ieškovų nuostoliai buvo pakankamai tiesioginiai ir prognozuojami.
5. Penktuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad jeigu išdėstyti argumentai yra pagrįsti, atitinkamos sąlygos turi būti panaiškintos nepaisant to, kad jos skirtos Kiprui, nes jos yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su kiekvienu ieškovu, kadangi atitinkamomis sąlygomis ir jų įgyvendinimo būdu pažeidžiama Sutartis ir (arba) jos įgyvendinamoji teisės norma ir (arba) — jeigu bus nustatyta, kad nusavinus ieškovų banko indėlius buvo pažeista teisė, nusižengiant ES sutarties 6 straipsnio 1 daliai — viršyti įgaliojimai.

(¹) Žr. 1971 m. gruodžio 2 d. Sprendimą *Zuckerfabrik Schoepfenstedt prieš Tarybą*, 5/71, Rink. p. I-975.

(²) Chartijos 52 straipsnio 1 dalis.

2013 m. gegužės 27 d. pareikštas ieškinys byloje *Fialtor prieš Komisiją ir ECB*

(Byla T-294/13)

(2013/C 226/26)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Fialtor Ltd* (Belizas, Belizas), atstovaujama solisitoriaus C. Paschalides ir advokato A. Paschalides

Atsakovai: Europos Centrinis Bankas ir Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- priteisti 278 925,79 EUR žalos atlyginimą, nes pagal 2013 m. balandžio 26 d. Kipro ir atsakovų pasirašytą susitarimo memorandumą būtinose sąlygose, nustatytose 1.23–1.27 punktuose, įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas pakankamai rimtas viršesnių teisės normų, ginančių privačių asmenų teises, pažeidimas, t. y. pažeistas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnis ir Europos žmogaus teisių konvencijos 1-ojo protokolo 1 straipsnis,
- panaikinti atitinkamas sąlygas ir nurodyti skubiai peržiūrėti Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutarties (ESM sutartis) 14–18 straipsniuose nurodytus finansinės pagalbos instrumentus pagal tos sutarties 19 straipsnį ir juos pakeisti atsižvelgiant į Bendrojo Teismo sprendimą taip, kad jis būtų įvykdytas, ir
- jeigu nebūtų patenkintas pirmasis ieškinio pagrindas, kuriuo reikalaujama atlyginti žalą, dėl to, kad būtų panaikintos atitinkamos sąlygos, priteisti žalos atlyginimą dėl SESV 263 straipsnio pažeidimo.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad taikytinose susitarimo memorandumo sąlygose įtvirtinta daugybė reikalavimų, kuriais padarytas „pakankamai rimtas viršesnių teisės normos, ginančios privačių asmenų teises, pažeidimas“⁽¹⁾, nes:
 - minėta norma yra viršesnė todėl, kad ji įtvirtinta Chartijoje ir EŽTK,
 - atsakovai pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį ir ES sutarties 6 straipsnio 2 dalį yra įpareigoti paisyti ir laikytis Chartija ir EŽTK užtikrinamų teisių ir
 - banko indėliai yra nuosavybė, kaip ji suprantama pagal Chartijos 17 straipsnį ir EŽTK 1-ojo protokolo 1 straipsnį.
2. Antruoju ieškinio pagrindu teigiama, kad minėti pažeidimai vertinant bendrai yra tokie dideli, kad sudaro pakankamai rimtą viršesnių teisės normos pažeidimą, nes:
 - tuo metu, kai buvo nusavinti ieškovės banko indėliai, *acquis* nebuvo įtvirtinta „įstatymo numatytų sąlygų“, reglamentuojančių banko indėlių nusavinimą, priešingai nei reikalaujama pagal Chartiją ir protokolą,
 - ieškovės indėliai buvo nusavinti nesilaikant reikalavimo „laiku ir teisingai [atlyginti]“, priešingai nei nustatyta Chartijos 17 straipsnyje ir protokolo 1 straipsnyje,
 - indėlių nusavinimas yra *prima facie* neteisėtas, nebent „remiantis proporcingumo principu, <...> [jis būtinas] ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba [reikalingas] kitų teisėms ir laisvėms“⁽²⁾;
 - vertinant bendrąjį interesą pagal Chartijos 17 straipsnį ir protokolo 1 straipsnį nebuvo atsižvelgta į konkuruojantį bendrąjį interesą trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiu užkirsti kelią panikai ir bankų apgulčiai,
 - tikslas buvo ne pakenkti Kipriui arba jį nubausti, o jam ir euro zonai padėti teikiant stabilumo paramą ir taip pagerinant, o ne destabilizuojant finansų įstaigų padėtį bei ekonominį gyvybingumą, ir
 - įsikišimas nebuvo proporcingas teisėtam tikslui, kadangi 2012 m. ESM sutarties 3 straipsniu iš tikrųjų buvo siekiama „sutelkti finansinius išteklius ir laikantis griežtų sąlygų <...> savo narėms, kurios yra susidūrusios ar joms iškilo pavojus susidurti su sunkiomis finansavimosi problemomis, teikti paramą stabilumui, jei tai būtina išsaugoti euro zonos kaip visumos ir jos valstybių narių finansinį stabilumą“, neparayžiuojant ekonomikos.
3. Trečiuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad nebuvo būtina arba proporcinga nusavinti ieškovės indėlius.
4. Ketvirtuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad būtent dėl atsakovų buvo nusavinti ieškovės banko indėliai, nes jeigu nebūtų buvęs padarytas pakankamai rimtas pažeidimas, ieškovės banko indėliai būtų buvę apsaugoti jos teisėmis, užtikrinamomis Chartija ir protokolu, todėl ieškovės nuostoliai buvo pakankamai tiesioginiai ir prognozuojami.

5. Penktuoju ieškinio pagrindu teigiama, kad jeigu išdėstyti argumentai yra pagrįsti, atitinkamos sąlygos turi būti panaikintos nepaisant to, kad jos skirtos Kipriui, nes jos yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su ieškove, kadangi atitinkamomis sąlygomis ir jų įgyvendinimo būdu pažeidžiama Sutartis ir (arba) jos įgyvendinamoji teisės norma ir (arba) — jeigu bus nustatyta, kad nusavinus ieškovės banko indėlius buvo pažeista teisė, nusižengiant ES sutarties 6 straipsnio 1 daliai — viršyti įgaliojimai.

(¹) Žr. 1971 m. gruodžio 2 d. Sprendimą *Zuckerfabrik Schoepfenstedt prieš Tarybą*, 5/71, Rink. p. I-975.

(²) Chartijos 52 straipsnio 1 dalis.

Prekių ženklo ar žymens, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, savininkė: Blufin SpA

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi: Žodinis prekių ženklas BLUMARINE 25 klasės prekėms

Protestų skyriaus sprendimas: Atmesti protestą

Apeliacinės tarybos sprendimas: Patenkinti apeliaciją ir atmesti paraišką

Ieškinio pagrindai: Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2013 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje *Adler Modemärkte prieš VRDT — Blufin (MARINÉ BLEU)*

(Byla T-296/13)

(2013/C 226/27)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Adler Modemärkte AG (Haibach, Vokietija), atstovaujama advokatų J. Plate ir R. Kaase

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros apeliacinėje taryboje šalis: Blufin SpA (Karpis, Italija)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. balandžio 3 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) antrosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 386/2012-2 dėl nesuderinamumo su Bendrijos prekių ženklo reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktu,
- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtąsias nagrinėjant bylą apeliacinėje taryboje.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: ieškovė

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: Vaizdinis prekių ženklas, kuriame yra žodžiai MARINÉ BLEU, 25 klasės prekėms
— Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 6 637 193

2013 m. gegužės 28 d. pareikštas ieškinys byloje *Nordex Holding prieš VRDT — Fontana Food (Taverna)*

(Byla T-302/13)

(2013/C 226/28)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: Nordex Holding A/S (Droninglunas, Danija), atstovaujama advokato M. Kleis

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros apeliacinėje taryboje šalis: Fontana Food AB (Tiresė, Švedija)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. kovo 21 d. Pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 2608/2011-1;
- panaikinti 2011 m. spalio 21 d. Anuliavimo skyriaus sprendimą Nr. 4891 C, priimtą prieš ginčijamo sprendimo priėmimą;
- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, įskaitant per apeliacinę procedūrą patirtas išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Įregistruotas Bendrijos prekių ženklas, dėl kurio pateiktas prašymas pripažinti jo registraciją negaliojančia: vaizdinis prekių ženklas, kuriame yra žodinis elementas „Taverna“ — Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 5 466 909.

Bendrijos prekių ženklo savininkė: ieškovė.

Šalis, prašanti pripažinti Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis.

Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia motyvai: prašymo pripažinti registraciją negaliojančia motyvai išdėstyti Tarybos reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies a punkte ir 8 straipsnio 1 dalies b punkte.

Anuliavimo skyriaus sprendimas: iš dalies pripažinti ginčijamo Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia.

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją.

Ieškinio pagrindai: Tarybos reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies a punkto kartu su 8 straipsnio 1 dalies b punktu pažeidimas.

2013 m. birželio 5 d. pareikštas ieškinys byloje *Silicium España Laboratorios prieš VRDT — LLR-G5 (LLRG5)*

(Byla T-306/13)

(2013/C 226/29)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: *Silicium España Laboratorios, SL* (Vila-Seca, Ispanija), atstovaujama advokato C. Sueiras Villalobos

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *LLR-G5 Ltd* (Kaslbaras, Airija)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. kovo 7 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 383/2012-1) tiek, kiek juo Bendrijos prekių ženklo Nr. 3 384 625 „LLRG5“ registracija pripažinta negaliojančia dėl to, kad paraiška dėl šio prekių ženklo paduota nesąžiningai;
- patvirtinti 2011 m. gruodžio 20 d. Anuliavimo skyriaus sprendimą byloje 4174 C;
- nurodyti VRDT padengti savo ir *Silicium* bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Įregistruotas Bendrijos prekių ženklas, dėl kurio pateiktas prašymas pripažinti jo registraciją negaliojančia: žodinis prekių ženklas „LLRG5“ — Bendrijos prekių ženklo registracija Nr. 3 384 625.

Bendrijos prekių ženklo savininkė: ieškovė.

Šalis, prašanti pripažinti Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis.

Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia motyvai: prašymo pripažinti registraciją negaliojančia motyvai išdėstyti Tarybos reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte.

Anuliavimo skyriaus sprendimas: atmesti prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

Apeliacinės tarybos sprendimas: panaikinti ginčijamą sprendimą ir pripažinti ginčijamo Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia.

Ieškinio pagrindai: Tarybos reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2013 m. birželio 7 d. pareikštas ieškinys byloje *Repsol prieš VRDT — Argiles (ELECTROLINERA)*

(Byla T-308/13)

(2013/C 226/30)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: ispanų

Šalys

Ieškovė: *Repsol, SA* (Madridas, Ispanija), atstovaujama advokatų J. Devaureix ir L. Montoya Terán

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Josep María Adell Argiles (Madridas, Ispanija)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. kovo 7 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 1565/2012-1 bei nurodyti jo nevykdyti ir atitinkamai leisti įregistruoti Bendrijos prekių ženklą (paraiškos Nr. 9 548 884) ELECTROLINERA 4, 37 ir 39 klasių prekėms, kurioms ginčijamu sprendimu prekių ženklą atsisakyta įregistruoti,
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklą paraišką pateikęs asmuo: ieškovė.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: žodinis prekių ženklas ELECTROLINERA 4, 35, 37 ir 39 klasių prekėms ir paslaugoms — Bendrijos prekių ženklą paraišką Nr. 9 548 884.

Prekių ženklą ar žymens, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, savininkas: Josep María Adell Argiles.

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi: vaizdinis nacionalinis prekių ženklas ELECTROLINERA 6, 9 ir 12 klasių prekėms.

Protestų skyriaus sprendimas: iš dalies atmesti protestą.

Apeliacinės tarybos sprendimas: iš dalies patenkinti apeliaciją, iš dalies panaikinti Protestų skyriaus sprendimą ir nepatenkinti didesnės Bendrijos prekių ženklą paraišką dalies.

Ieškinio pagrindai: Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2013 m. birželio 7 d. pareikštas ieškinys byloje Enosi Mastichoparagon prieš VRDT — Gaba International (ELMA)

(Byla T-309/13)

(2013/C 226/31)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: Enosi Mastichoparagon Chiou (Chijas, Graikija), atstovaujama advokato A. Malamis

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Gaba International Holding AG (Hamburgas, Vokietija)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti 2013 m. kovo 26 d. Ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 1539/2012-4;

— nurodyti Tarnybai ir kitai šaliai (Protestų skyriui protestą pateikusiai šaliai ir kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai) padengti savo ir Bendrijos prekių ženklą paraišką pateikusio asmens (ieškovės) bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklą paraišką pateikęs asmuo: ieškovė.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: žodinis prekių ženklas „ELMA“ 5 klasės prekėms — Tarptautinė registracija nurodant Europos bendriją 900 845.

Prekių ženklą ar žymens, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, savininkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis.

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi: žodinis Bendrijos prekių ženklas „ELMEX“ 3, 5 ir 21 klasių prekėms.

Protestų skyriaus sprendimas: patenkinti protestą.

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją.

Ieškinio pagrindai: Tarybos reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2013 m. birželio 12 d. pareikštas ieškinys byloje Portugalija prieš Komisiją

(Byla T-314/13)

(2013/C 226/32)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Ieškovė: Portugalijos Respublika, atstovaujama L. Inez Fernandes, advokatų M. Gorjão-Henriques ir J. da Silva Sampaio

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti Europos Komisijos sprendimo C(2013) 1870 galutinis 1 ir 2 straipsnius,

— pripažinti, kad šioje byloje netaikomas Reglamentas (EB) Nr. 16/2003⁽¹⁾, konkrečiai kalbant, jo 7 straipsnis, dėl esminių procedūros reikalavimų pažeidimo, Reglamento Nr. 1164/94⁽²⁾ pažeidimo ar, bet kuriuo atveju, pagal ES teisės sistemą taikomų pagrindinių teisės principų pažeidimo,

— pripažinti, kad Komisija turi sumokėti likutį.

— Nepatenkinus šių reikalavimų:

a) pripažinti, kad jau suėjo sumokėtų sumų susigrąžinimo procedūros ir teisės sulaukyti dar neišmokėtą likutį senaties terminas,

b) pripažinti pareigą sumažinti Komisijos atliktus finansinius koregavimus dėl pažeidimų, kuriais apibrėžiamas ne visas likučio sumokėjimas ir visiškai išlaidų, sumokėtų po 2003 m. birželio 3 d., tačiau dėl kurių sąskaitos buvo išrašytos nuo 2002 m. birželio mėn. iki 2003 m. vasario mėn. susigrąžinimas.

— Bet kuriuo atveju priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškiniui pagrįsti ieškovė nurodo penkis pagrindus.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su Reglamento (EB) Nr. 16/2003 neteisėtumu dėl esminių procedūros reikalavimų pažeidimo ir viršesnės teisės normos pažeidimo.

Reglamentas (EB) Nr. 16/2003 yra neteisėtas, nes jo nepriėmė Komisijos narių kolegija nei pagal įgaliojimo procedūrą, nei pagal rašytinę procedūrą, nei pagal supaprastintą procedūrą, kaip nustatyta Komisijos darbo tvarkos taisyklių⁽³⁾ redakcijoje, galiojusioje šio reglamento priėmimo momentu, taip pat dėl to, kad jį priimančiam nebuvo laikytasi jo priėmimo momentu galiojusios Komisijos darbo tvarkos taisyklių redakcijos 18 straipsnio ir dėl to, kad Komisijos pateikiamas Reglamentas (EB) Nr. 16/2003 7 straipsnio aiškinimas prieštarauja Reglamentui (EB) Nr. 1164/94.

2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su Sąjungos teisės normų dėl išlaidų atitikimo reikalavimams pažeidimu.

Ginčijamu sprendimu pažeidžiamos Sutarties taikymo teisės normos, konkrečiai kalbant, kiek tai susiję su klausimu, ar išlaidos, apmokėtos po ir per išlaidų tinkamumo finansuoti pradžią yra reikalavimus dėl Europos finansavimo atitinkančios išlaidos, nors joms sąskaita buvo išrašyta anksčiau.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su teisėtų lūkesčių ir teisinio saugumo principų bei valdžios institucijos pareigos laikytis savo teisės aktų pažeidimu

Europos Komisija laikėsi nusistovėjusios administracinės praktikos aptariamą normą aiškinti taip, kaip ją supranta Portugalijos Respublika.

Tą aiškinimą pateikė Komisijos įgalioti šaltiniai ir jis buvo pateiktas Portugalijos Respublikai bei kitoms valstybėms narėms. Remiantis jo turiniu, Portugalijos Respublika galėjo pagrįstai tikėtis, kad sąskaitos, kurios gautos prieš ir apmokėtos po to, kai visas prašymas buvo pateiktas Komisijai, atitinka reikalavimus dėl finansavimo.

Dabar taikomu kitoku komisijos pateikiamu aiškinimu akivaizdžiai pažeidžiamas teisinio saugumo principas, nes Portugalijos Respublikai tenka didelė finansinė našta, nors toks aiškinimas nėra tinkamas ir jo nebuvo galima numatyti.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, kuris pateiktas papildomai, susijęs su proporcingumo principo pažeidimu

Nors iš tiesų pagal Reglamento (EB) Nr. 1164/94 II priedo H straipsnį Europos Komisija gali atlikti finansinius koregavimus, kurie jos manymu yra reikalingi ir dėl kurių gali būti visiškai ar iš dalies panaikinta projektui skirta parama, ji taip pat privalo laikytis proporcingumo principo ir atsižvelgti į konkretaus atvejo aplinkybes, kaip antai, pažeidimo rūšis ir finansinio poveikio, kurį gali daryti galimi valdymo ir kontrolės sistemų trūkumai, apimtis. Todėl nesuprantama, kaip galima visiškai panaikinti visą suteiktą pagalbą, jei 100 % koregavimai taikomi tik tuo atveju, jei valdymo ir kontrolės sistemų trūkumai yra tokie dideli ar konstatuotas pažeidimas yra toks sunkus, kad galima pripažinti, jog visiškai nesilaikoma Bendrijos taisyklių, dėl ko visi mokėjimai tampa neteisėti.

Aiškinimo sunkumai yra lemiamas lengvinantis veiksnys, į kurį turėtų atsižvelgti Komisija. Atsižvelgiant į aprašytas aplinkybes, yra mažiau ribojančių priemonių (sumažintos pagalbos taikymas ar net atsisakymas taikyti koregavimus), kuriomis galima pasiekti užsibrėžto tikslo.

5. Penktasis ieškinio pagrindas, kuris pateiktas papildomai, susijęs su senaties terminu

Bet kuriuo atveju senaties terminas jau yra sudėjęs dėl išlaidų iki 2003 m. birželio 3 d., nes paskutinės sąskaitos data yra 2003 m. vasario 28 d., t. y. trys mėnesiai ir dvi dienos iki aptariamo datos.

Remiantis Reglamentu (EB) Nr. 2988/95⁽⁴⁾, senaties terminas yra keturi metai nuo pažeidimo nustatymo.

(¹) 2003 m. sausio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 16/2003, nustatantis specialias išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1164/94 įgyvendinimo taisykles dėl išlaidų priemonėms, kurias dalinai finansuoja Sanglaudos fondas, tinkamumo (OL L 2, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 189).

(²) 1994 m. gegužės 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1164/94, įsteigiantis Sanglaudos fondą (OL L 130, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 9).

(³) OL L 308, 2000 12 8, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 213.

(⁴) 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 340).

2013 m. birželio 11 d. pareikštas ieškinys byloje Pappalardo ir kt. prieš Komisiją

(Byla T-316/13)

(2013/C 226/33)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovai: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Italija), *Pescatori La Tonnara Soc. coop.* (Cetara); *Fedemar Srl* (Cetara); *Testa Giuseppe E C. Snc* (Katanija, Italija); *Pescatori San Pietro Apostolo Srl* (Cetara); *Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC* (Peskara, Italija) ir *Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C.* (Peskara), atstovaujami advokatų V. Cannizzaro ir L. Caroli

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti Europos Komisijos deliktinę atsakomybę už žalą, padarytą priėmus 2008 m. birželio 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 530/2008, kuriuo nustatomos nepapras-tosios priemonės Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje paprastuosius tunus gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams (OL L 155, p. 9), kuris 2011 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimu *AJD Tuna Ltd* byloje C-221/09 buvo pripažintas iš dalies negaliojančiu,
- ir todėl nurodyti Europos Komisijai atlyginti patirtą žalą,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovai šioje byloje pažymi, kad aptariama deliktinė atsakomybė kyla dėl to, kad Komisija Reglamente Nr. 530/2008 neteisėtai įtvirtino griežtą draudimą nuo 2008 m. birželio 16 d. žvejoti paprastuosius tunus laivams, plaukiojantiems su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliavomis, o toks pats griežtas draudimas laivams, plaukiojantiems su Ispanijos vėliava, buvo nustatytas tik nuo 2008 m. birželio 23 d.

Ieškovai mano, kad šiuo atveju yra visos prielaidos reikalingos pripažinti Europos institucijos atsakomybę dėl teisės aktų leidžiamosios veiklos, t. y. sunkus privačius asmenis saugančios normos pažeidimas, žalos realumas ir priežastinis ryšys tarp tokio elgesio ir nurodytos žalos.

Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad Reglamentas Nr. 530/2008 Teisingumo Teismo buvo pripažintas visiškai negaliojančiu dėl diskriminacijos draudimo principo pažeidimo, ir kad remiantis nusistovėjusia teismų praktika, diskriminacijos draudimo principo pažeidimas yra sunkus aukštesnio lygio teisės normos, saugančios privačius asmenis, pažeidimas.

2013 m. birželio 13 d. pareikštas ieškinys byloje Vita Phone prieš VRDT (LIFEDATA)

(Byla T-318/13)

(2013/C 226/34)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Vita Phone GmbH (Mannheim, Vokietija), atstovaujama advokatų P. Ruess ir A. Doepner

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2013 m. kovo 26 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 1072/2012-1.
- Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklas, su kuriuo susijęs ieškinys: žodinis prekių ženklas „LIFEDAT“ 10 ir 44 klasių prekėms ir paslaugoms — Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 10 525 053

Eksperto sprendimas: atmesti paraišką

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją

Ieškinio pagrindai:

- Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas
- Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimas

TARNAUTOJŲ TEISMAS

2013 m. gegužės 25 d. pareikštas ieškinys byloje ZZ ir kt. prieš EIF

(Byla F-51/13)

(2013/C 226/35)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovai: ZZ ir kt., atstovaujami advokato L. Levi

Atsakovas: Europos investicijų fondas

Ginčo dalykas bei aprašymas

Pirma, 2013 m. vasario mėn. atlyginimo lapeliuose esančių sprendimų, kuriais nustatoma, kad 2013 m. metinis darbo užmokesčio patikslinimas yra tik 1,8 %, panaikinimas ir vėlesnių atlyginimo lapelių panaikinimas. Antra, atitinkamas prašymas priteisti iš institucijos tariamai patirtos turtinės ir neturtinės žalos atlyginimą.

Ieškovų reikalavimai

- Panaikinti 2013 m. vasario mėn. ieškovų atlyginimo lapeliuose esantį sprendimą, kuriuo nustatoma, kad 2013 m. metinis darbo užmokesčio patikslinimas yra tik 1,8 %, ir atitinkamai panaikinti panašius vėlesniuose atlyginimo lapeliuose esančius sprendimus.
- Priteisti iš atsakovo kaip turtinės žalos atlyginimą sumokėti i) likusią darbo užmokesčio sumą, kuri priklausytų pritaikius 2013 m. darbo užmokesčio patikslinimą, t. y. 1,8 % padidėjimą laikotarpiu nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.; ii) likusią darbo užmokesčio sumą, kuri atitiktų pasekmes nuo 2014 m. sausio mėn. mokėtiniams atlyginimams, kylančias dėl to, kad 2013 m. taikytas 1,8 % metinio darbo užmokesčio patikslinimas; iii) palūkanas nuo likusios nesumokėtų darbo užmokesčių sumos, kol bus visiškai sumokėtos priklausančios sumos, taikytiną palūkanų normą apskaičiuojant pagal Europos centrinio banko pagrindinems refinansavimo operacijoms nustatytą ir referenciniu laikotarpiu taikytą palūkanų normą, padidintą trim procentiniais punktais, ir iv) nuostolius dėl perkamosios galios netekimo.
- Priteisti iš atsakovo 1 000 eurų kiekvienam ieškovui neturtinės žalos atlyginimo.
- Priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

2013 m. birželio 2 d. pareikštas ieškinys byloje ZZ prieš EIB

(Byla F-55/13)

(2013/C 226/36)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovas: ZZ, atstovaujamas advokato L. Isola

Atsakovas: Europos investicijų bankas

Ginčo dalykas bei aprašymas

Ieškovo 2011 m. vertinimo ataskaitos panaikinimas tiek, kiek jam nesuteiktas įvertinimas „exceptional performance“ (išskirtinis pareigų atlikimas) arba „very good performance“ (labai geras pareigų atlikimas) ir nepasiūlyta paaukštinti jo pareigas į D grupę ir kiek tai susiję su jo tikslų 2012 m. nustatymu, gairių 2011 m. vertinimo ataskaitai panaikinimas ir turtinės bei neturtinės žalos, kurią ieškovas tariamai patyrė, atlyginimas.

Ieškovo reikalavimai

- Panaikinti: a) 2012 m. gruodžio 18 d. sprendimą tiek, kiek juo Skundų komitetas pagal EIB personalo reglamento 22 straipsnį ir 2012 m. kovo 29 d. *Note to Staff* Nr. 715 HR/P&O/2012-0103 atmetė ieškovo skundą dėl jo 2011 m. vertinimo ataskaitos; b) 2011 m. vertinimo ataskaitą tiek, kiek joje vertinimai neapibendrinami įvertinimu „exceptional performance“ arba „very good performance“, kiek nesiuoloma paaukštinti ieškovo pareigas į D grupę ir kiek tai susijęs su jo tikslų 2012 m. nustatymu; c) visus pridėtus, po to priimtus ir preliminarinius aktus, įskaitant sprendimus paaukštinti, priimtus pagal 2012 m. gegužės mėnesį priimtą Žmogiškųjų resursų direktoriaus dokumentą „2011 staff appraisal exercise, award of promotions and titles“ (Personalo vertinimas 2011 m., paaukštinimas ir kvalifikacijos nustatymas), nes atsižvelgiant į jo viršinių sprendimą, kuris ginčijamas, EIB neatsižvelgė į ieškovą punkte „Promotions from Function E to D“ (Pareigų paaukštinimas iš E grupės į D).
- Panaikinti 2011 m. gruodžio 13 d. Žmogiškųjų resursų direktorato dokumente RH/P&O/2011-0242 Nr. 709 nustatytas gaires „Guidelines to the 2011 annual staff appraisal exercise“ (2011 m. personalo vertinimo gairės) arba jų netaikyti, taip pat ir tiek, kiek jose numatyta, kad galutinis vertinimas išdėstomas rašte, bet nenustatant kriterijų, kurių turėtų laikytis vertintojas, kad pareigų atlikimas būtų

laikomas „exceptionnelle dépassant les attentes“ (išskirtinai viršijantis lūkesčius, „très bonne“ (labai geras) arba „répondant à toutes les attentes“ (atitinkantis visus lūkesčius).

- Priteisti iš atsakovo dėl to patirtos turtinės ir neturtinės žalos atlyginimą ir bylinėjimosi išlaidas.

2013 m. birželio 21 d. pareikštas ieškinys byloje ZZ prieš Komisiją

(Byla F-57/13)

(2013/C 226/37)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: ZZ, atstovaujamas advokatų D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis ir É. Marchal

Atsakovė: Europos Komisija

Ginčo dalykas bei aprašymas

Sprendimo papildomą pensijų draudimo stažą, igytą prieš pradėdant tarnybą Komisijoje, apskaičiuoti pagal naujas Bendrąsias įgyvendinimo nuostatas ir sprendimo atmesti reikalavimus panaikinimas.

Ieškovo reikalavimai

- Panaikinti 2013 m. sausio 8 d. sprendimą dėl papildomo pensijų draudimo stažo, igyto prieš pradėdant tarnybą Bendrijoje, apskaičiavimo.
- Jei reikia, panaikinti sprendimą atmesti jo reikalavimus taikyti Bendrąsias įgyvendinimo nuostatas ir aktuarinius tarifus, galiojusius jo prašymo pervesti jo teises į pensiją pateikimo momentu.

- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
-

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2013/C 226/20	Byla T-277/13: 2013 m. gegužės 15 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Marquis Energy prieš Tarybą</i>	12
2013/C 226/21	Byla T-289/13: 2013 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Ledra Advertising prieš Komisiją ir ECB</i>	13
2013/C 226/22	Byla T-290/13: 2013 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys byloje <i>CMBG prieš Komisiją ir ECB</i>	14
2013/C 226/23	Byla T-291/13: 2013 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Eleftheriou ir Papachristofi prieš Komisiją ir ECB</i>	15
2013/C 226/24	Byla T-292/13: 2013 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Evangelou prieš Komisiją ir ECB</i>	17
2013/C 226/25	Byla T-293/13: 2013 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Theophilou prieš Komisiją ir ECB</i>	18
2013/C 226/26	Byla T-294/13: 2013 m. gegužės 27 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Fialtor prieš Komisiją ir ECB</i>	19
2013/C 226/27	Byla T-296/13: 2013 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Adler Modemärkte prieš VRDT — Blufin (MARINE BLEU)</i>	21
2013/C 226/28	Byla T-302/13: 2013 m. gegužės 28 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Nordex Holding prieš VRDT — Fontana Food (Taverna)</i>	21
2013/C 226/29	Byla T-306/13: 2013 m. birželio 5 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Silicium España Laboratorios prieš VRDT — LLR-G5 (LLRG5)</i>	22
2013/C 226/30	Byla T-308/13: 2013 m. birželio 7 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Repsol prieš VRDT — Argiles (ELECTROLINERA)</i>	22
2013/C 226/31	Byla T-309/13: 2013 m. birželio 7 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Enosi Mastichoparagagon prieš VRDT — Gaba International (ELMA)</i>	23
2013/C 226/32	Byla T-314/13: 2013 m. birželio 12 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Portugalija prieš Komisiją</i>	23
2013/C 226/33	Byla T-316/13: 2013 m. birželio 11 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Pappalardo ir kt. prieš Komisiją</i>	25
2013/C 226/34	Byla T-318/13: 2013 m. birželio 13 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Vita Phone prieš VRDT (LIFEDATA)</i>	25
Tarnautojų teismas		
2013/C 226/35	Byla F-51/13: 2013 m. gegužės 25 d. pareikštas ieškinys byloje <i>ZZ ir kt. prieš EIF</i>	26
2013/C 226/36	Byla F-55/13: 2013 m. birželio 2 d. pareikštas ieškinys byloje <i>ZZ prieš EIB</i>	26
2013/C 226/37	Byla F-57/13: 2013 m. birželio 21 d. pareikštas ieškinys byloje <i>ZZ prieš Komisiją</i>	27



EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>



Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT